Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria C

C/2025/2238

15.4.2025

OZNÁMENIE KOMISIE,

Usmernenie k aspektom vykurovania a chladenia v článkoch 15a, 22a, 23 a 24 smernice (EÚ) 2018/2001 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov zmenenej smernicou (EÚ) 2023/2413

(C/2025/2238)

Obsah

Strana

1. Úvod 2
2. Vymedzenie odpadového tepla a chladu v smernici o energii z obnoviteľných zdrojov 4
3. Zúčtovanie podielu energie z obnoviteľných zdrojov v článku 23 5
   - 3.1. Všeobecný prehľad článku 23 5
   - 3.2. Nové prvky článku 23 5
   - 3.3. Priemerné ročné zvýšenie 6
   - 3.4. Flexibilita pre odpadové teplo a chlad a elektrinu z obnoviteľných zdrojov 8
4. Zúčtovanie podielu energie z obnoviteľných zdrojov v článku 24 10
   - 4.1. Všeobecný prehľad článku 24 10
   - 4.2. Nové prvky článku 24 11
   - 4.3. Orientačné priemerné ročné zvýšenie 11
5. Zúčtovanie podielu energie z obnoviteľných zdrojov v článku 15a 13
   - 5.1. Všeobecný prehľad článku 15a 13
   - 5.2. Orientačný podiel na vnútroštátnej úrovni 13
   - 5.3. Rozsah cieľa 14
   - 5.4. Flexibilita pre odpadové teplo a chlad 14
6. Zúčtovanie podielu energie z obnoviteľných zdrojov v článku 22a 15
   - 6.1. Všeobecný prehľad článku 22a 15
   - 6.2. Orientačný podiel na vnútroštátnej úrovni 15
   - 6.3. Flexibilita pre odpadové teplo a chlad 15

Príloha A 16

Príloha B 18

Príloha C 19

Príloha D 20

1. **Úvod**

Dňa 20. novembra 2023 nadobudla účinnosť smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/2413 ([1]), ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 ([2]) a ktorou sa zavádzajú zmeny legislatívneho rámca upravujúceho energiu z obnoviteľných zdrojov do roku 2030 a po ňom. V tomto usmernení sa smernica o obnoviteľných zdrojoch energie z roku 2018 označuje ako REDII a zmenená smernica o obnoviteľných zdrojoch energie ako revidovaná smernica RED alebo revidovaná smernica.

Revízia smernice o obnoviteľných zdrojoch energie je základom európskych stratégií Zelená dohoda a REPowerEU s cieľom dosiahnuť ambíciu Únie bojovať proti zmene klímy a znížiť energetickú závislosť Únie od Ruska. Revidovanou smernicou RED sa výrazne zvyšuje úroveň ambícií v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov, a to nielen zvýšením záväzného cieľa Únie v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov, ktorý je potrebné spoločne dosiahnuť do roku 2030, z 32 % na 42,5 % (s ambíciou dosiahnuť 45 %), ale aj pridaním a posilnením čiastkových cieľov pre energiu z obnoviteľných zdrojov, ktoré sa majú dosiahnuť v rôznych odvetviach vrátane odvetvia vykurovania a chladenia.

Vykurovanie a chladenie predstavujú približne polovicu spotreby energie v Únii. Podiel obnoviteľnej energie v tomto odvetví sa zvyšuje pomalšie ako pri výrobe elektriny a väčšina z nej stále pochádza z biomasy.

S cieľom urýchliť dekarbonizáciu vykurovania a chladenia sa v revidovanej smernici posilnili existujúce ustanovenia na podporu využívania energie z obnoviteľných zdrojov v odvetviach vykurovania a chladenia a diaľkového vykurovania a chladenia (články 23 a 24) zavedením nových povinností a opatrení. Revidovanou smernicou sa zaviedli aj dve nové ustanovenia na podporu výroby a využívania energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví budov a v odvetví priemyslu (nové články 15a a 22a), ktoré úzko súvisia s ustanoveniami o vykurovaní a chladení.

V tabuľke 1 sa poskytuje všeobecný prehľad o štruktúre jednotlivých cieľov v oblasti vykurovania a chladenia. Cieľom tohto oznámenia je uľahčiť vykonávanie nových povinností a opatrení obsiahnutých v týchto ustanoveniach poskytnutím objasnení týkajúcich sa najmä rozsahu, štruktúry a započítavania cieľov uvedených v článkoch 15a, 22a, 23 a 24 revidovanej smernice a vymedzenia pojmu „odpadové teplo a chlad“ uvedeného v článku 2 ods. 9. Niektoré povinnosti sa týkajú nových požiadaviek na vykazovanie energetickej štatistiky. Hoci prvým referenčným rokom pre oficiálne vykazovanie v SHARES na základe revidovanej smernice RED bude rok 2025, členské štáty môžu na tento výpočet použiť návrh aktualizovaného nástroja SHARES už v dostatočnom predstihu pred 21. májom 2025, čo je dátum transpozície revidovanej smernice RED. Podrobnejšie je to opísané v rámčeku 1.

Toto oznámenie má slúžiť výlučne ako usmerňovací dokument na účely transpozície a vykonávania revidovanej smernice RED. Neposkytuje sa v ňom výklad v kontexte iných právnych aktov.

Právnu silu má len samotný text právnych predpisov EÚ. Každý záväzný výklad práva musí vychádzať zo znenia smernice a priamo z rozhodnutí Súdneho dvora EÚ.

Tabuľka 1

Všeobecný prehľad cieľov týkajúcich sa energie z obnoviteľných zdrojov v oblasti vykurovania a chladenia v revidovanej smernici RED

Článok	15a	22a	23	24
Odvetvie	Budovy	Priemysel	Vykurovanie a chladenie	Diaľkové vykurovanie a chladenie
Typ cieľa	Orientačný národný podiel, ktorý určia členské štáty	Orientačné priemerné ročné zvýšenie	Priemerné ročné zvýšenie	Orientačné priemerné ročné zvýšenie

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/2413 z 18. októbra 2023, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2018/2001, nariadenie (EÚ) 2018/1999 a smernica 98/70/ES, pokiaľ ide o podporu energie z obnoviteľných zdrojov, a ktorou sa zrušuje smernica Rady (EÚ) 2015/652 (Ú. v. EÚ L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 z 11. decembra 2018 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 82).

Článok	15a	22a	23	24
Cieľové obdobie	V roku 2030	2021 – 2025 a 2026 – 2030 v porovnaní s rokom 2020	2021 – 2025 a 2026 – 2030 v porovnaní s rokom 2020	2021 – 2030 v porovnaní s rokom 2020
Cieľová úroveň	V súlade s úrovňou Únie 49 %	1,6 percentuálneho bodu	0,8 percentuálneho bodu a 1,1 percentuálneho bodu + Orientačné navýšenie	2,2 percentuálneho bodu
Druh energie	Energia z obnoviteľných zdrojov vyrobená na mieste + Energia z obnoviteľných zdrojov vyrobená v blízkosti + Energia z obnoviteľných zdrojov získaná zo sústavy	Energia z obnoviteľných zdrojov	Energia z obnoviteľných zdrojov	Energia z obnoviteľných zdrojov + Odpadové teplo a chlad
Druh spotreby	Konečná energia	Konečná energia a neenergia	Hrubá konečná energia	Hrubá konečná energia
Flexibilita	Odpadové teplo a chlad	Odpadové teplo a chlad z efektívneho diaľkového vykurovania a chladenia	Odpadové teplo a chlad + Elektrina z obnoviteľných zdrojov z generátora tepla a chladu so > 100 % účinnosťou	Elektrina z obnoviteľných zdrojov

Rámček 1. Úloha Eurostatu a nástroja SHARES

Pokrok pri dosahovaní cieľa Únie v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov stanoveného v článku 3 a odvetvového členenia v článku 7 (v oblasti elektrickej energie, vykurovania a chladenia a dopravy) sa uvádza v rámci nástroja SHARES, ktorý vyvinul Eurostat.

K dátumu nadobudnutia účinnosti revidovanej smernice RED sa nástroj SHARES rozširuje na odvetvia diaľkového vykurovania a chladenia, budov a priemyslu s cieľom poskytnúť konzistentné a porovnateľné údaje, ktoré sa môžu použiť na posúdenie pokroku pri dosahovaní cieľov stanovených v článkoch 24, 15a a 22a. Údaje vykazované Eurostatu však ešte nie sú komplexné pre všetky ukazovatele, preto je v niektorých prípadoch potrebné používať zástupné údaje. To je opísané v jednotlivých oddieloch.

Nástroj SHARES poskytuje prehľad o širokej škále ukazovateľov, ktoré možno použiť pre rôzne požiadavky, napríklad odpadové teplo spotrebované v diaľkovom vykurovaní a chladení na účely cieľa v článku 24 alebo úroveň vlastnej spotreby v budovách na účely cieľa v článku 15a. Takáto podrobnosť však závisí od toho, či členské štáty predložia Eurostatu príslušné údaje. Preto sa im odporúča, aby tak urobili, aby sa Eurostat nemusel spoliehať na zástupné údaje.

2. **Vymedzenie odpadového tepla a chladu v smernici o energii z obnoviteľných zdrojov**

V smernici o energii z obnoviteľných zdrojov sa odpadové teplo a chlad vymedzuje v článku 2 ods. 9 takto: „*teplo alebo chlad, ktoré nevyhnutne vzniká ako vedľajší produkt v priemyselných alebo energetických zariadeniach, alebo v terciárnom sektore a ktoré by sa bez prístupu k systému diaľkového vykurovania alebo chladenia nevyužité rozptýlili do ovzdušia alebo vody, ak sa používa alebo bude používať proces kombinovanej výroby, alebo ak použitie tohto procesu nie je možné*“. Hoci sa vymedzenie odpadového tepla a chladu v revidovanej smernici RED nezmenilo a pri dosahovaní cieľov v oblasti vykurovania a chladenia už bolo možné započítať okrem energie z obnoviteľných zdrojov aj odpadové teplo a chlad, je vhodné objasniť rozsah tohto vymedzenia na účely opatrení zahrnutých v článkoch 15a, 22a, 23 a 24 revidovanej smernice RED. Úloha odpadového tepla je zdôraznená v odôvodnení 70, v ktorom sa uvádza, že „*je vhodné umožniť, aby sa odpadové teplo a chlad započítavali do čiastočného plnenia cieľov v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov v budovách, priemysle, vykurovaní a chladení a do úplného splnenia cieľov v oblasti diaľkového vykurovania a chladenia*“.

Na to, aby sa prúd tepla alebo chladu považoval za odpadové teplo alebo chlad s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľov smernice RED, musia byť splnené tieto štyri kumulatívne kritériá:

— Po prvé, odpadové teplo a chlad by mali byť „*nevyhnutné*“. To znamená, že sa mu nemožno rozumne (technicky a ekonomicky) vyhnúť alebo ho vnútorne spotrebovať či znížiť (na všetkých stupňoch) formou technických zlepšení a zlepšení energetickej účinnosti. Napríklad prebytočné teplo a chlad, ktoré sa opätovne využívajú v zariadení, sa považujú za zlepšenie energetickej účinnosti, a preto sa nemôžu považovať za odpadové teplo.

— Po druhé, výroba odpadového tepla a chladu by mala byť „*vedľajším produktom*“. To znamená, že hlavným cieľom procesu by nemalo byť vytvorenie tejto špecifickej frakcie tepla a chladu. Napríklad priamy tepelný výkon procesu kogenerácie, ktorého primárnym účelom je spoločná výroba tepla a elektriny, nepredstavuje odpadové teplo na účely započítavania v smernici RED ([3]). Niektoré iné tepelné toky kogeneračných procesov, ako napríklad prebytočné teplo získané z kondenzátora, by však v niektorých špecifických prípadoch mohli spĺňať kritériá nevyhnutnosti a vedľajšieho produktu. Pri uplatňovaní tohto kritéria na spaľovanie a spoluspaľovanie odpadu uplatňujú členské štáty rovnaký prístup. Ak je výroba energie (tepla) primárnym účelom spaľovacieho alebo spoluspaľovacieho procesu, nespĺňa kritérium vedľajšieho produktu. Pri určovaní, či je teplo vedľajším produktom, sa členské štáty môžu odvolávať napríklad na účel zariadenia alebo na typ povolenia na prevádzku, ktoré zariadenie získalo ([4]).

— Po tretie, výroba odpadového tepla a chladu by sa mala uskutočňovať v „*priemyselných alebo energetických zariadeniach alebo v terciárnom sektore*“. To nezahŕňa napríklad teplo vznikajúce pri chladení obytných priestorov.

— Po štvrté, teplo alebo chlad „*by sa rozptýlili nevyužité... bez prístupu k systému diaľkového vykurovania alebo chladenia*“. To znamená, že prúd tepla alebo chladu sa musí dodávať do systému diaľkového vykurovania alebo chladenia. Spätné získavanie prebytočného tepla bez prístupu k systému diaľkového vykurovania alebo chladenia, napríklad na mieste alebo v jednej budove, nemožno započítať na účely smernice RED.

Okrem týchto štyroch kumulatívnych kritérií sa vo vymedzení uvádza aj všeobecná požiadavka, podľa ktorej na to, aby sa prúd tepla alebo chladu považoval za odpadové teplo alebo chlad a prispieval k dosahovaniu cieľov smernice RED, vždy treba zvážiť „*kombinovanú výrobu*“ elektriny aj tepla pred tým, ako sa pristúpi k výrobe len tepla. Na zistenie, či je kombinovaná výroba uskutočniteľná, môžu členské štáty použiť energetický audit podľa článku 2 ods. 32 smernice (EÚ) 2023/1791 (smernice o energetickej efektívnosti) alebo analýzu nákladov a prínosov podľa článku 26 ods. 7 smernice o energetickej efektívnosti.

Táto časť vymedzenia sa týka troch prípadov: „*ak sa používa alebo bude používať proces kombinovanej výroby, alebo ak použitie tohto procesu nie je možné*“. Prvý prípad sa vzťahuje na odpadové teplo ako (nevyhnutný vedľajší) produkt kombinovanej výroby. Druhý prípad sa týka odpadového tepla ako vstupu do procesu kombinovanej výroby – v takomto prípade sa prúd odpadového tepla môže započítať len raz, a to buď pred procesom kombinovanej výroby, alebo po ňom (za predpokladu, že spĺňa všetky uvedené kritériá). Tretí prípad sa týka situácií, keď sa vyhodnotí, že kombinovaná výroba nie je možná.

([3]) To je vymedzené ako „využiteľné teplo“ v článku 2 ods. 38 smernice o energetickej efektívnosti.

([4]) Na spaľovanie a spoluspaľovanie odpadu sa vzťahuje smernica o priemyselných emisiách (IED) a závery o najlepších dostupných technikách (BAT) pre spaľovanie odpadu, ak je táto činnosť uvedená v prílohe I k IED. Medzi konkrétne odkazy, ktoré sa môžu použiť na určenie toho, či sa teplo považuje za vedľajší produkt, patria najmä vymedzenia spaľovní a zariadení na spoluspaľovanie odpadu v smernici o priemyselných emisiách a rámcovej smernici o odpadoch.

V prílohe A sa uvádza niekoľko príkladov toho, čo možno považovať za odpadové teplo a čo nie.

Treba poznamenať, že v revidovanej smernici RED môže odpadové teplo a chlad prispievať ako flexibilita k dosahovaniu cieľov v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov stanovených v článkoch 15a, 22a, 23 a 24 bez toho, aby to odrádzalo od podpory obnoviteľných zdrojov energie.

Cieľom tohto usmernenia je objasniť vymedzenie odpadového tepla a chladu konkrétne a len na účely zabezpečenia jednotnej transpozície a vykonávania revidovanej smernice RED vo všetkých členských štátoch. Tým sa zabezpečí aj právna istota pre priemysel, energetiku a odvetvie služieb, pokiaľ ide o to, čo možno považovať za odpadové teplo a chlad na účely revidovanej smernice RED. V tomto usmernení sa vykladajú príslušné ustanovenia v kontexte smernice RED. Neposkytuje sa v ňom výklad v kontexte iných právnych aktov.

Toto usmernenie vychádza z technickej správy JRC o *vymedzení a započítavaní odpadového tepla a chladu* ([5]). Ďalšie podklady a technické vysvetlenia nájdete v správe.

3. **Zúčtovanie podielu energie z obnoviteľných zdrojov v článku 23**

3.1. *Všeobecný prehľad článku 23*

V článku 23 revidovanej smernice RED sú obsiahnuté tieto povinnosti a opatrenia:

— V odsekoch 1, 1a a 1b sa stanovujú ciele v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov, ktoré sa majú dosiahnuť v odvetví vykurovania a chladenia do roku 2030 (rozdelené do dvoch období) z hľadiska hrubej konečnej spotreby energie. Ďalej sa v nich uvádza, ako sa môže odpadové teplo a chlad započítať do týchto cieľov. Uvádza sa v nich aj to, ako sa môže elektrina z obnoviteľných zdrojov započítavať do cieľov za predpokladu, že sa používa v jednotkách s účinnosťou vyššou ako 100 % (napr. tepelné čerpadlá). Zároveň sa nimi členské štáty zaväzujú, aby vykonali posúdenie potenciálu využívania energie z obnoviteľných zdrojov a odpadového tepla a chladu v odvetví vykurovania a chladenia.

— Odsek 2 poskytuje flexibilitu členským štátom, ktoré dosahujú významné úrovne energie z obnoviteľných zdrojov vo svojom odvetví vykurovania a chladenia. Konkrétne sa v ňom stanovujú špecifické prahové úrovne energie z obnoviteľných zdrojov, ktoré umožňujú členským štátom dosiahnuť (úplne alebo čiastočne) cieľ stanovený v odseku 1. Poskytuje sa ním voľnosť pri výbere metód, ktoré sa majú prijať s cieľom zaviesť energiu z obnoviteľných zdrojov v oblastiach, kde existujú štrukturálne prekážky vyplývajúce z vysokého podielu zemného plynu alebo chladenia alebo s nízkou hustotou obyvateľstva. Okrem toho sa ním členské štáty zaväzujú, aby zverejnili, ak ich zvolené opatrenia nebudú postačovať na dosiahnutie cieľa. Zároveň sa ním členské štáty zaväzujú poskytovať informácie o opatreniach a finančných nástrojoch na zlepšenie využívania energie z obnoviteľných zdrojov v systémoch vykurovania a chladenia prostredníctvom dostupných a transparentných nástrojov.

— V odseku 3 sa uvádza, že členské štáty môžu uverejniť zoznam opatrení a môžu určiť a zverejniť vykonávacie subjekty, ktoré by mohli prispieť k dosiahnutiu cieľa stanoveného v odseku 1. V odsekoch 5 a 6 sa vysvetľuje, ako by sa tieto opatrenia mohli vykonávať a monitorovať a ktoré údaje musia nahlasovať vykonávacie subjekty, ktoré mohli členské štáty vytvoriť.

— Odsek 4 napokon obsahuje zoznam opatrení, z ktorých sa členské štáty musia snažiť vykonať aspoň dve, ktoré môžu prispieť k dosiahnutiu cieľa stanoveného v odseku 1. Zvolené opatrenia musia byť dostupné pre všetkých spotrebiteľov.

3.2. *Nové prvky článku 23*

Revidovaná smernica RED obsahuje tieto dôležité úpravy na posilnenie článku 23:

— Hlavná časť cieľa v oblasti vykurovania a chladenia (t. j. priemerné ročné zvýšenie podielu energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví vykurovania a chladenia počas dvoch období) je odteraz povinná.

— Okrem toho sa v odseku 1 od členských štátov odteraz vyžaduje, aby sa snažili zvýšiť svoj ročný priemer o dodatočnú hodnotu opísanú v prílohe Ia pre každý členský štát. Dodržiavanie týchto navýšení by viedlo k priemernému ročnému zvýšeniu v celej EÚ o 1,8 percentuálneho bodu počas oboch období.

([5]) Archív publikácií JRC – Vymedzenie a započítavanie odpadového tepla a chladu (europa.eu).

— Podiel energie z obnoviteľných zdrojov sa odteraz musí vyjadrovať v hrubej konečnej spotrebe energie namiesto konečnej spotreby energie. Tým sa však nemenia žiadne požiadavky na podávanie správ pre členské štáty, keďže v smernici REDII aj revidovanej smernici RED sa uvádza povinnosť vypočítať podiel v súlade s metodikou stanovenou v článku 7, ktorá sa nezmenila a vyžaduje sa v nej, aby sa podiel vypočítal z hľadiska hrubej konečnej spotreby energie. Nesúlad v smernici REDII medzi konečnou spotrebou energie a výpočtom v súlade s článkom 7 (ktorý sa týka hrubej konečnej spotreby energie) bol preto opravený.

— Flexibilita započítavania odpadového tepla a chladu do priemerného ročného zvýšenia sa stala reštriktívnejšou (t. j. je povolené menšie percento), ale do priemerného ročného zvýšenia sa v súčasnosti môže čiastočne započítavať aj elektrina z obnoviteľných zdrojov použitá na vykurovanie a chladenie.

— Od členských štátov sa vyžaduje, aby vykonali posúdenie potenciálu využívania energie z obnoviteľných zdrojov a odpadového tepla a chladu v odvetví vykurovania a chladenia ([6]). Revidovanou smernicou RED sa zavádzajú ďalšie požiadavky týkajúce sa obsahu takéhoto posúdenia.

— Zoznam možností na zabezpečenie dosiahnutia priemerného ročného zvýšenia bol rozšírený a od členských štátov sa odteraz vyžaduje, aby sa usilovali o vykonanie aspoň dvoch z týchto možností.

3.3. *Priemerné ročné zvýšenie*

V článku 23 ods. 1 revidovanej smernice RED sa zavádza povinnosť zvýšiť podiel energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví vykurovania a chladenia, pričom toto zvýšenie bolo v rámci smernice REDII len dobrovoľné.

Členské štáty sú povinné zvýšiť podiel energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví vykurovania a chladenia takto: v rokoch 2021 – 2025 v priemere o 0,8 percentuálneho bodu ročne a v rokoch 2026 – 2030 v priemere o 1,1 percentuálneho bodu ročne. Na výpočet takéhoto zvýšenia musia členské štáty použiť metodiku stanovenú v článku 7 a za východiskový údaj musia vziať svoj podiel energie z obnoviteľných zdrojov na vykurovaní a chladení v roku 2020, ako sa uvádza v štatistikách EÚ pre Eurostat ([7]).

Splnenie tejto povinnosti sa overuje v dvoch okamihoch: i) po tom, ako budú k dispozícii štatistiky za rok 2025, keď členské štáty musia dosiahnuť priemerné ročné zvýšenie podielu energie z obnoviteľných zdrojov v tomto odvetví aspoň o 0,8 percentuálneho bodu za prvé obdobie (2021 – 2025), a ii) po tom, ako budú k dispozícii štatistiky za rok 2030, keď členské štáty musia dosiahnuť priemerné ročné zvýšenie o 1,1 percentuálneho bodu za obdobie 2026 – 2030. To znamená, že môžu dosiahnuť akékoľvek medziročné zvýšenie, pokiaľ je splnené priemerné ročné zvýšenie za každé z celých dvoch období.

Na príklade členského štátu, ktorého podiel energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví vykurovania a chladenia v roku 2020 predstavuje 40 %, je potrebné dosiahnuť tento výsledok: podiel energie z obnoviteľných zdrojov v roku 2025 by mal byť aspoň o 4 percentuálne body vyšší ako v roku 2020 (5 x 0,8) a v roku 2030 by mal byť aspoň o 9,5 percentuálneho bodu vyšší ako v roku 2020 (4 + 5 x 1,1). V tabuľke 2 sa uvádza číselný príklad.

Tabuľka 2

Príklad výsledných podielov OZE, ktoré sa majú dosiahnuť v rokoch 2025 a 2030

Ročné zvýšenie		0,8 %	0,8 %	0,8 %	0,8 %	0,8 %	1,1 %	1,1 %	1,1 %	1,1 %	1,1 %
Rok	2020	2021	2022	2023	2024	**2025**	2026	2027	2028	2029	**2030**
Podiel OZE	40,0 %	40,8 %	41,6 %	42,4 %	43,2 %	**44 %**	45,1 %	46,2 %	47,3 %	48,4 %	**49,5 %**

([6]) Táto požiadavka bola presunutá z článku 15 ods. 7 v smernici REDII do článku 23 ods. 1b v revidovanej smernici RED.

([7]) Kritériá udržateľnosti a úspor emisií skleníkových plynov pre biopalivá, biokvapaliny a palivá z biomasy sa v revidovanej smernici RED sprísnili. Tieto nové kritériá prinášajú v niektorých členských štátoch nižšie hodnoty podielov obnoviteľných zdrojov. V roku 2020 však platila smernica REDI, v ktorej tieto prísnejšie kritériá neboli zahrnuté. Preto by sa mali použiť podiely obnoviteľných zdrojov vypočítané podľa smernice REDI.

V článku 23 ods. 2 sa poskytuje flexibilita členským štátom, ktoré dosahujú významné úrovne energie z obnoviteľných zdrojov vo svojom odvetví vykurovania a chladenia. Táto flexibilita sa v revidovanej smernici RED nezmenila.

Ak v určitom roku dosiahne podiel energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví vykurovania a chladenia v členskom štáte úroveň 50 % – 60 %, potom sa požadované priemerné ročné zvýšenie na nasledujúce roky zníži o polovicu. Priemerné ročné zvýšenie by tak dosiahlo aspoň 0,4 percentuálneho bodu v ktoromkoľvek roku obdobia 2021 – 2025 (0,8/2) a 0,55 percentuálneho bodu v ktoromkoľvek roku obdobia 2026 – 2030 (1,1/2). Ak sa v určitom roku dosiahne prahová hodnota dosahovania cieľov 60 % a udrží sa nad touto prahovou hodnotou, potom sa požiadavka na priemerné ročné zvýšenie na nasledujúci rok zníži na nulu. V rámčeku 2 sa to ilustruje na niekoľkých príkladoch.

Rámček 2. Príklady ročných zvýšení s rôznymi východiskovými bodmi v roku 2020, postupmi v období 2021 – 2025 a 2026 – 2030 a požadovanými podielmi OZE vo vykurovaní a chladení v rokoch 2025 a 2030.

1. Členský štát s podielom OZE 20 % vo vykurovaní a chladení v roku 2020 musí dosiahnuť podiel aspoň 24 % v roku 2025 (20 + 5*0,8) a aspoň 29,5 % v roku 2030 (24 + 5*1,1).

2. Členský štát s podielom OZE 48 % vo vykurovaní a chladení v roku 2020, ktorý dosiahne 50 % v roku 2023, musí dosiahnuť podiel aspoň 51,2 % v roku 2025 (plné ročné zvýšenie v rokoch do roku 2023, potom polovičné ročné zvýšenie: 48 + 3*0,8 + 2*0,4) a najmenej 53,95 % v roku 2030 (polovičné ročné zvýšenie v druhom období: 51,2 + 5 *0,55).

3. Členský štát s podielom OZE 48 % vo vykurovaní a chladení v roku 2020, ktorý dosiahne 50 % v roku 2024, musí dosiahnuť podiel aspoň 51,6 % v roku 2025 (plné ročné zvýšenie v rokoch do roku 2024, potom polovičné ročné zvýšenie: 48 + 4*0,8 + 1*0,4) a najmenej 54,35 % v roku 2030 (polovičné ročné zvýšenie v druhom období: 51,2 + 5 *0,55).

4. Členský štát s podielom OZE vo výške 48 % vo vykurovaní a chladení v roku 2020, ktorý sa v určitom období zníži, musí stále dosiahnuť priemerné ročné zvýšenie počas piatich rokov, pričom referenčným rokom je rok 2020.

5. Členský štát s podielom OZE 52 % vo vykurovaní a chladení v roku 2020 musí dosiahnuť podiel aspoň 54 % v roku 2025 (polovičné ročné zvýšenie počas celého obdobia: 52 + 5*0,4) a aspoň 56,75 % v roku 2030 (polovičné ročné zvýšenie v druhom období).

6. Členský štát s podielom OZE vo výške 52 % vo vykurovaní a chladení v roku 2020, ktorý v roku 2022 klesne pod 50 %, musí stále dosiahnuť priemerné polovičné ročné zvýšenie počas piatich rokov, pričom referenčným rokom je rok 2020.

7. Predpokladá sa, že členský štát splnil povinné zvýšenie, keď dosiahol podiel OZE 60 % vo vykurovaní a chladení, a to dovtedy, kým zostáva nad 60 %.

	2020	2021	2022	2023	2024	**2025**	2026	2027	2028	2029	**2030**
1	**20**	20,8	21,6	22,4	23,2	**24**	25,1	26,2	27,3	28,4	**29,5**
2	**48**	48,8	49,6	50,4	50,8	**51,2**	51,75	52,3	52,85	53,4	**53,95**
3	**48**	45	47	49	51	**51,6**	52,15	52,7	53,25	53,8	**54,35**
4	**48**	45	48	50	50,5	**51,2**	51,75	52,3	52,85	53,4	**53,95**
5	**52**	52,4	52,8	53,2	53,6	**54**	54,55	55,1	55,65	56,2	**56,75**
6	**52**	51	49	49	50	**54**	54,55	55,1	55,65	56,2	**56,75**
7	**61**	splnené, ak podiel OZE zostane nad 60 %					splnené, ak podiel OZE zostane nad 60 %				

Hodnoty na roky 2025 a 2030 sú referenčné hodnoty, ktoré určujú, či sa dosiahlo priemerné zvýšenie za každé časové obdobie.

Je dôležité poznamenať, že prahové hodnoty 50 % a 60 % nie sú výnimkami z povinného priemerného ročného zvýšenia, ale flexibilitou zavedenou pre členské štáty, ktoré dosahujú vysoký podiel energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví vykurovania a chladenia, čo im umožňuje započítať takýto vysoký podiel ako čiastočné alebo úplné dosiahnutie povinného zvýšenia.

Okrem povinného zvýšenia sa v článku 23 ods. 1 treťom pododseku vyžaduje, aby sa členské štáty snažili zvýšiť podiel energie z obnoviteľných zdrojov na vykurovaní a chladení dodatočnými očakávanými percentuálnymi zvýšeniami (alebo „navýšeniami“), ktoré sú uvedené v tabuľke v prílohe Ia revidovanej smernice.

3.4. *Flexibilita pre odpadové teplo a chlad a elektrinu z obnoviteľných zdrojov*

V článku 23 ods. 1 sa stanovuje flexibilita na účely splnenia povinnosti zvýšiť podiel energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví vykurovania a chladenia stanovenej v prvom pododseku. Konkrétne sa v článku 23 ods. 1 druhom pododseku členským štátom umožňuje započítať odpadové teplo a chlad do záväzného priemerného ročného zvýšenia, ktoré sa má dosiahnuť počas dvoch období, zatiaľ čo v článku 23 ods. 1 štvrtom odseku sa členským štátom umožňuje započítať na účely takéhoto započítania elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie používanú v generátoroch tepla a chladu s účinnosťou vyššou ako 100 %, t. j. tepelných čerpadlách ([8]).

V revidovanej smernici RED sa zavádzajú dve hlavné novinky v porovnaní so smernicou REDII: znížilo sa maximálne množstvo odpadového tepla a chladu, ktoré sa môže započítať do priemerného ročného zvýšenia, a pridala sa možnosť započítať elektrinu z obnoviteľných zdrojov použitú na vykurovanie a chladenie. Treba poznamenať, že táto flexibilita nie je povolená pri výpočte podielu obnoviteľných zdrojov v odvetví vykurovania a chladenia v zmysle článku 7, a preto nemôže prispieť k celkovému cieľu EÚ v oblasti obnoviteľných zdrojov v článku 3.

Odpadové teplo a chlad, ako aj elektrina z obnoviteľných zdrojov sa môžu započítať do ročného priemerného zvýšenia do samostatného maxima 0,4 percentuálneho bodu pre odpadové teplo a chlad a 0,4 percentuálneho bodu pre elektrinu z obnoviteľných zdrojov. V takom prípade by sa mal cieľ zvýšiť o polovicu každého zohľadneného množstva odpadového tepla a chladu a/alebo elektriny z obnoviteľných zdrojov na hornú hranicu 1,0 percentuálneho bodu na roky 2021 – 2025 a 1,3 percentuálneho bodu na roky 2026 – 2030. Treba poznamenať, že táto flexibilita sa nevzťahuje na dodatočné orientačné zvýšenie o percentuálny bod uvedené v prílohe Ia. Príklad je uvedený v rámčeku 3.

Rámček 3. Príklady úprav cieľov pri použití flexibility.

Napríklad členský štát s podielom OZE vo vykurovaní a chladení vo výške 10 % v roku 2020 bude musieť dosiahnuť priemerné ročné zvýšenie o 0,8 percentuálneho bodu a dosiahnuť 14 % do roku 2025, ak sa rozhodne splniť cieľ len pomocou energie z obnoviteľných zdrojov.

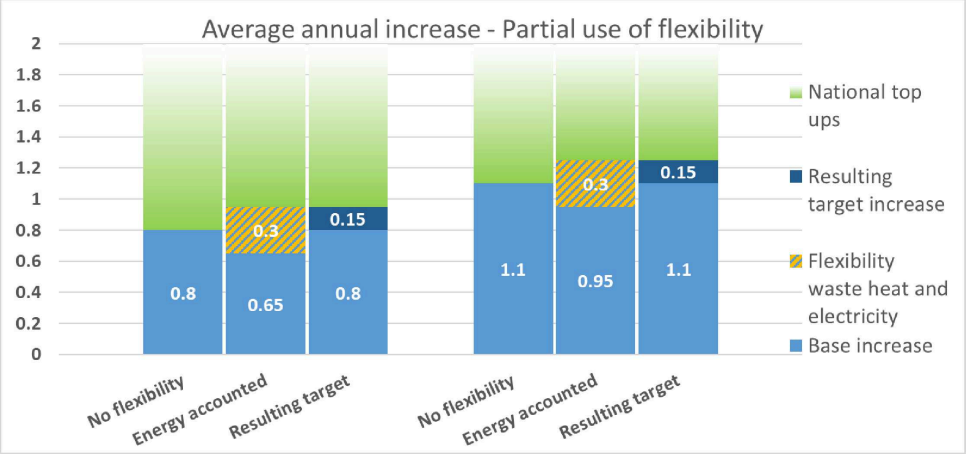
Ak sa tento členský štát rozhodne splniť časť cieľa započítaním odpadového tepla a chladu a elektriny z obnoviteľných zdrojov a započíta 0,2 percentuálneho bodu odpadového tepla a chladu a 0,1 percentuálneho bodu elektriny (spolu 0,3 p. b.), ich príspevok k ročnému zvýšeniu sa zvýši len o polovicu tejto hodnoty (0,15 p. b.) – t. j. požadované priemerné ročné zvýšenie dosiahne 0,95 p. b. (a členský štát by tak mal do roku 2025 dosiahnuť 14,75 %), ako je znázornené na ilustrácii 1.

Keďže horná hranica na obdobie 2021 – 2025 je 1,0 percentuálneho bodu, započítanie vyššieho množstva odpadového tepla a chladu a elektriny z obnoviteľných zdrojov nebude mať za následok zvýšenie požadovaného priemerného ročného zvýšenia, ako je znázornené na ilustrácii 2. Podobne je to aj v prípade obdobia 2026 – 2030 (horná hranica 1,3 percentuálneho bodu).

([8]) Treba poznamenať, že odpadové teplo a elektrina z obnoviteľných zdrojov využívané na vykurovanie a chladenie nepredstavujú energiu z obnoviteľných zdrojov využívanú na vykurovanie a chladenie na účely článku 23 a článku 7 smernice RED, a preto nemôžu prispieť k celkovému cieľu EÚ v oblasti obnoviteľných zdrojov energie podľa článku 3.

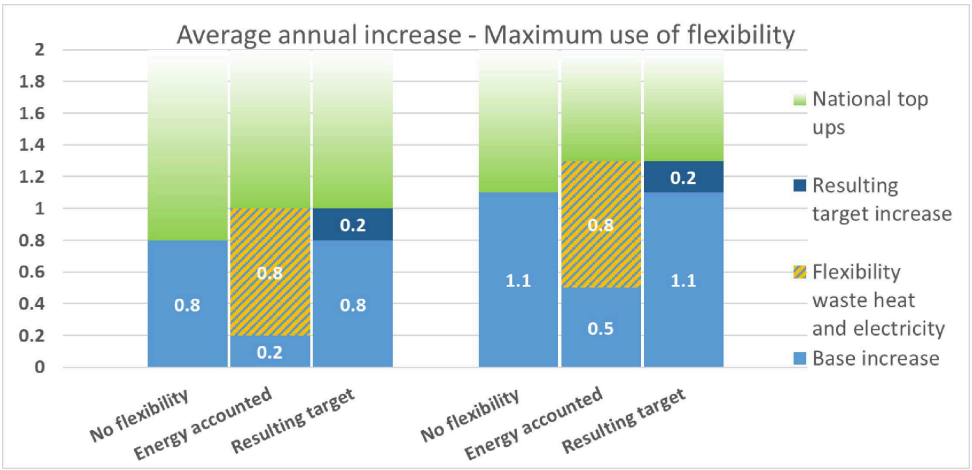
Ilustrácia 1

Príklad využitia flexibility pre odpadové teplo a chlad a/alebo elektrinu z obnoviteľných zdrojov v celkovej výške 0,3 percentuálneho bodu

Ilustrácia 2

Príklad maximálneho využitia flexibility pre odpadové teplo a chlad (0,4 p. b.) a elektrinu z obnoviteľných zdrojov (0,4 p. b.)

Ak sa členské štáty rozhodnú využiť možnosť započítať elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie používanú na vykurovanie a chladenie do priemerného ročného zvýšenia podľa odseku 1, musia zohľadniť tieto skutočnosti.

Celkový cieľ v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov je stanovený v článku 3. V článku 7 sa vysvetľuje, že podiel energie z obnoviteľných zdrojov by sa mal vypočítať ako súčet elektriny z obnoviteľných zdrojov, energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví vykurovania a chladenia a energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví dopravy. V článku 7 ods. 3 sa uvádza, že energia z okolia a geotermálna energia využívaná na vykurovanie a chladenie prostredníctvom tepelných čerpadiel sa môže započítať ako energia z obnoviteľných zdrojov v odvetví vykurovania a chladenia. Odkazuje sa v ňom na prílohu VII, v ktorej sa stanovujú osobitné požiadavky na tepelné čerpadlá, ktoré sú oprávnené na započítanie tejto energie do celkových cieľov a cieľov pre vykurovanie a chladenie [tepelné čerpadlá nad určitou úrovňou účinnosti vypočítanou na základe sezónneho výkonnostného faktora (SPF) > 1,15 * 1/η]. V článku 23 ods. 1 prvom pododseku sa uvádza, že podiel energie z obnoviteľných zdrojov na vykurovaní a chladení by sa mal vypočítať v súlade s článkom 7. Preto sa do priemerného ročného zvýšenia môže v *plnej miere* započítať len podiel okolitého alebo geotermálneho tepla, ktorý je použitý v takýchto tepelných čerpadlách.

V článku 23 ods. 1 štvrtom pododseku sa umožňuje *čiastočné* započítanie elektriny z obnoviteľných zdrojov energie použitej v generátoroch tepla a chladu s účinnosťou nad 100 % do priemerného ročného zvýšenia. V praxi takéto generátory tepla a chladu zodpovedajú tepelným čerpadlám. Túto flexibilitu pre elektrinu z obnoviteľných zdrojov používanú v tepelných čerpadlách možno považovať za doplnkovú k ustanoveniu o započítavaní okolitého a geotermálneho tepla používaného v tepelných čerpadlách v článku 7 ods. 3. Táto flexibilita je však založená na mierne odlišnom rozsahu pôsobnosti ako celková požiadavka, s menej prísnou požiadavkou na to, ktoré tepelné čerpadlá sú oprávnené (účinnosť nad 100 % namiesto SPF > 1,15 * 1/η v prílohe VII).

Podľa článku 23 ods. 1 preto existujú dve samostatné metódy započítavania tokov energie spojených s vykurovaním a chladením tepelnými čerpadlami. Stanovenie samostatnej požiadavky na podávanie správ pre tieto dva rôzne typy oprávnených tepelných čerpadiel môže v praxi viesť k štatistickej nekonzistentnosti a dodatočnej administratívnej záťaži. Existuje dokonca aj tretia metóda započítavania energie z obnoviteľných zdrojov súvisiaca s tepelnými čerpadlami, ktorá sa vzťahuje na účinné siete diaľkového vykurovania v zmysle článku 26 revidovanej smernice o energetickej efektívnosti. Treba dbať na to, aby nedošlo k zmiešaniu rôznych metód započítavania. Členským štátom sa preto adresuje výzva, aby na účely tohto článku 23 používali metodiku vymedzenú v prílohe VII (SPF > 1,15 * 1/η) na určenie všetkých tokov energie spojených s vykurovaním tepelnými čerpadlami.

Treba poznamenať, že elektrické kotle, ktoré majú účinnosť nižšiu než 100 %, nespĺňajú žiadne z opísaných kritérií týkajúcich sa generátora tepla. Elektrická energia spotrebovaná v elektrických kotloch sa preto nemôže započítať do priemerného ročného zvýšenia, pretože nespĺňajú požiadavky. Využívanie elektriny z obnoviteľných zdrojov je v celej smernici stimulované aj inými spôsobmi, najmä v článku 3 tým, že prispieva k celkovému cieľu EÚ v oblasti obnoviteľných zdrojov energie, ale aj v článku 24, kde sa môže započítať do priemerného ročného zvýšenia ako flexibilita. Stručný prehľad rôznych metód započítavania vo viacerých článkoch revidovanej smernice RED sa uvádza v tabuľke 3.

Tabuľka 3

Rôzne druhy toku energie spojené s elektrickým vykurovaním, ktoré možno zohľadniť v rôznych článkoch.

Technológia vykurovania	Článok 15a	Článok 22a	Článok 23	Článok 24
Tepelné čerpadlá v súlade s prílohou VII	Okolitý a geotermálny vstup	Okolitý a geotermálny vstup	Okolitý a geotermálny vstup	Okolitý a geotermálny vstup
Generátory tepla a chladu s účinnosťou > 100 %	Vstup OZE-E	Vstup OZE-E	Vstup OZE-E (*)	Vstup OZE-E
Elektrické kotle	Vstup OZE-E	Vstup OZE-E	X	Vstup OZE-E“

(*) Vzťahuje sa len na flexibilitu, nie na hlavný cieľ.

4. **Zúčtovanie podielu energie z obnoviteľných zdrojov v článku 24**

4.1. *Všeobecný prehľad článku 24*

V článku 24 revidovanej smernice RED sú obsiahnuté tieto povinnosti a opatrenia:

— Odsek 1 obsahuje povinnosť poskytovať spotrebiteľom informácie o energetickej hospodárnosti a podieloch obnoviteľných zdrojov energie v systémoch diaľkového vykurovania ľahko dostupným spôsobom.

— V odseku 2 sa od členských štátov vyžaduje, aby prijali opatrenia na zabezpečenie práva odberateľov odpojiť sa od neefektívneho systému diaľkového vykurovania a chladenia, zatiaľ čo v odseku 7 sa ďalej rozvádza typ odberateľov, ktorí môžu tieto práva uplatniť. V odseku 3 sa členským štátom umožňuje obmedziť právo na odpojenie za určitých podmienok.

— V odseku 4 sa stanovuje orientačný cieľ v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov a odpadového tepla a chladu, ktorý majú členské štáty dosiahnuť v odvetví diaľkového vykurovania a chladenia do roku 2030 z hľadiska hrubej konečnej spotreby energie. Ďalej sa v ňom uvádza, ako sa môže elektrina z obnoviteľných zdrojov započítavať do tohto cieľa.

— Odsek 4a obsahuje pravidlá výpočtu podielu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie využívanej na diaľkové vykurovanie a chladenie. Členským štátom sa v ňom umožňuje aj splniť (čiastočne alebo úplne, v závislosti od úrovne energie z obnoviteľných zdrojov a odpadového tepla a chladu) orientačný cieľ uvedený v odseku 4.

— Cieľom odseku 4b je podporiť pripojenie dodávateľov energie z obnoviteľných zdrojov a odpadového tepla a chladu, ktorí sú tretími stranami, k systémom diaľkového vykurovania alebo chladenia a v odseku 5 sa vymedzujú situácie, v ktorých môže byť takéto pripojenie zamietnuté.

— V odseku 6 sa požaduje, aby sa v prípade potreby zaviedol koordinačný rámec s cieľom zabezpečiť dialóg medzi príslušnými zainteresovanými stranami o využívaní odpadového tepla a chladu.

— V odseku 8 sa požaduje rámec, v ktorom sa hodnotí potenciál vyvažovania a systémových služieb v systémoch diaľkového vykurovania a chladenia. Ďalej sa v ňom uvádza, že prevádzkovatelia prenosových a distribučných sústav (PPS a PDS) musia zohľadniť výsledky pri plánovaní siete, investíciách do siete a rozvoji infraštruktúry. Uvádza sa v ňom aj to, že prevádzkovatelia sústav diaľkového vykurovania a chladenia musia byť schopní zúčastňovať sa na trhu s elektrinou vo forme služieb flexibility, a členským štátom sa umožňuje rozšíriť posúdenie uvedené v tomto odseku na prevádzkovateľov prenosových a prevádzkovateľov distribučných sústav plynu.

— V odseku 9 sa chránia práva spotrebiteľov.

— V odseku 10 sa stanovujú podmienky, za ktorých členské štáty nemusia uplatňovať odseky 2 až 9.

4.2. *Nové prvky článku 24*

Revidovanou smernicou RED sa zavádzajú tieto dôležité zmeny:

— Od členských štátov sa odteraz vyžaduje, aby i) sa usilovali o zvýšenie podielu energie z obnoviteľných zdrojov a odpadového tepla a chladu v odvetví diaľkového vykurovania a chladenia a ii) podporovali, aby prevádzkovatelia systémov diaľkového vykurovania alebo chladenia pripojili dodávateľov energie z obnoviteľných zdrojov a odpadového tepla a chladu alebo ponúkli pripojenie a nákup tepla alebo chladu z obnoviteľných zdrojov a odpadového tepla a chladu od dodávateľov tretích strán. Podľa smernice REDII by si mohli vybrať buď možnosť i), alebo zaviazať prevádzkovateľov k tomu, čo je opísané v bode ii).

— Od členských štátov sa vyžaduje, aby vytvorili rámec pre spoluprácu medzi prevádzkovateľmi distribučných sústav (PDS) a prevádzkovateľmi systémov diaľkového vykurovania a chladenia s cieľom zabezpečiť posúdenie toho, ako môžu títo prevádzkovatelia poskytovať systémové služby.

4.3. *Orientačné priemerné ročné zvýšenie*

V článku 24 ods. 4 sa od členských štátov vyžaduje, aby sa usilovali zvýšiť podiel energie z obnoviteľných zdrojov a z odpadového tepla a chladu v odvetví diaľkového vykurovania a chladenia. V tomto ustanovení sa stanovuje orientačný cieľ v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov a odpadového tepla a chladu pre odvetvie diaľkového vykurovania a chladenia. Ako je vysvetlené v oddiele 4.1, toto orientačné zvýšenie už nie je pre členské štáty dobrovoľné, členské štáty sú povinné vyvinúť úsilie na dosiahnutie takéhoto orientačného podielu vo svojich odvetviach diaľkového vykurovania a chladenia.

Štruktúra tohto orientačného cieľa je podobná cieľu v oblasti vykurovania a chladenia stanovenému v článku 23, ktorý je vysvetlený v oddiele 3.3, s hlavnými rozdielmi, že súčasťou cieľa je odpadové teplo a elektrina z obnoviteľných zdrojov.

V prípade diaľkového vykurovania a chladenia sa v revidovanej smernici RED zvýšilo orientačné zvýšenie na 2,2 percentuálneho bodu (1,0 percentuálneho bodu podľa smernice RED II) ako ročný priemer vypočítaný na obdobie 2021 až 2030 (namiesto dvoch období v prípade článku 23), počnúc podielom energie z obnoviteľných zdrojov a z odpadového tepla a chladu v diaľkovom vykurovaní a chladení v roku 2020. Vzhľadom na tento referenčný rok by sa mali použiť hodnoty vykázané v štatistikách EÚ pre Eurostat. Členské štáty však neboli povinné predložiť hodnoty spotreby odpadového tepla v rôznych pododvetviach v roku 2020, keď platila smernica o energii z obnoviteľných zdrojov z roku 2009 (RED I) ([9]), ani neboli povinné predložiť podiely obnoviteľných zdrojov v diaľkovom vykurovaní a chladení. Preto štatistiky Eurostatu neobsahujú požadované referenčné hodnoty na rok 2020 za všetky členské štáty (niektoré členské štáty predložili tieto hodnoty bez toho, aby to bolo potrebné). Členské štáty by preto mali uviesť svoj podiel energie z obnoviteľných zdrojov na diaľkovom vykurovaní a chladení a spotrebu odpadového tepla a chladu v rámci diaľkového vykurovania v roku 2020. Nástroj SHARES, ako je uvedené v rámčeku 1, uľahčí toto podávanie správ. Ak nepredložia svoj podiel energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví diaľkového vykurovania a chladenia v roku 2020, budú sa musieť ako zástupné hodnoty použiť štandardné hodnoty. Tieto hodnoty vychádzajú z podielu obnoviteľných zdrojov na získanom teple, ktorý bol v minulosti nahlásený Eurostatu. Výsledné zástupné hodnoty vo forme štandardných referenčných hodnôt pre rok 2020 sú uvedené v prílohe B. V prípade niektorých členských štátov môže byť rozdiel medzi zástupnými štandardnými hodnotami a skutočným podielom energie z obnoviteľných zdrojov a odpadového tepla v diaľkovom vykurovaní a chladení, ako sa uvádza, značný. Preto je dôležité, aby svoje hodnoty predložili všetky členské štáty. Ak členské štáty neposkytnú svoju úroveň spotreby odpadového tepla a chladu na rok 2020, ako referenčná hodnota sa môže použiť hodnota za nasledujúci dostupný rok ([10]). Hodnoty by mali byť totožné s hodnotami uvedenými v posúdení uvedenom v článku 23 ods. 1b, ktoré by malo byť súčasťou integrovaných národných energetických a klimatických plánov predložených podľa článkov 3 a 14 nariadenia (EÚ) 2018/1999. Počas celého cieľového obdobia by sa mala zabezpečiť konzistentnosť: ak členský štát nemá úplné údaje na začiatku cieľového obdobia, ale je schopný ich poskytnúť neskôr, rozsah prvého súboru vykazovaných údajov by sa mal upraviť, aby sa zabránilo čisto štatistickému zvýšeniu alebo zníženiu.

Podobne ako článok 23 aj článok 24 poskytuje flexibilitu členským štátom, ktoré vo svojom odvetví diaľkového vykurovania a chladenia dosahujú významné úrovne energie z obnoviteľných zdrojov a odpadového tepla a chladu. Členské štáty, ktoré dosiahnu podiel energie z obnoviteľných zdrojov a z odpadového tepla a chladu vo svojom diaľkovom vykurovaní a chladení vyšší ako 60 %, sa považujú za štáty, ktoré splnili orientačné priemerné ročné zvýšenie. Ak je tento podiel v rozpätí 50 % – 60 %, členské štáty môžu takýto podiel považovať za splnenie polovice priemerného ročného zvýšenia.

V článku 24 sa však stanovujú výnimky na splnenie orientačného priemerného ročného zvýšenia. V revidovanej smernici RED sa nezmenili podstatné prvky týchto výnimiek, ale zaviedlo sa niekoľko spresnení. Členské štáty sú oslobodené, ak:

— Ich podiel na celkovom vykurovaní a chladení bol v roku 2018 rovnaký alebo nižší ako 2 % ([11]). V revidovanej smernici sa objasňuje, že by sa to malo počítať z hľadiska hrubej konečnej spotreby energie.

— Predmetná prahová hodnota 2 % je prekročená pri použití účinného diaľkového vykurovania a chladenia.

— 90 % hrubej konečnej spotreby energie v systémoch diaľkového vykurovania a chladenia sa uskutočňuje v systémoch diaľkového vykurovania a chladenia, ktoré spĺňajú vymedzenie stanovené v článku 26 revidovanej smernice o energetickej efektívnosti.

V porovnaní s článkom 23 sú odpadové teplo a chlad a elektrina z obnoviteľných zdrojov súčasťou cieľa v článku 24, a preto ich nemožno považovať za flexibilitu. Zatiaľ čo podľa článku 23 sa môže započítavať len elektrina z obnoviteľných zdrojov z určitých typov generátorov tepla a chladu, v článku 24 ods. 4 sa nestanovuje žiadna konkrétna požiadavka na typ oprávneného generátora tepla a chladu, a preto elektrina z obnoviteľných zdrojov použitá v akomkoľvek type tepelného čerpadla alebo elektrického kotla môže v zásade prispievať. Ako sa však uvádza v oddiele 3.4, používanie rôznych požiadaviek a kritérií na vykazovanie môže viesť k štatistickej nekonzistentnosti a dodatočnej administratívnej záťaži. Členským štátom sa preto adresuje výzva, aby na určenie oprávnených generátorov tepla a chladu na účely tohto článku 24 použili metodiku vymedzenú v prílohe VII.

Členské štáty musia informovať Komisiu o svojom zámere započítať elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie využívanú na diaľkové vykurovanie a chladenie do orientačného ročného zvýšenia stanoveného v článku 24 ods. 4. Ak sa členské štáty rozhodnú využiť túto možnosť, musia použiť priemerný podiel elektriny z obnoviteľných zdrojov dodanej na ich území v predchádzajúcich dvoch rokoch s použitím štatistík EÚ.

([9]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16).

([10]) Niektoré členské štáty uvádzajú túto hodnotu v nástroji SHARES od roku 2021. Táto hodnota alebo ďalšia dostupná hodnota sa potom použije ako referenčná hodnota pre rok 2020.

([11]) V smernici sa uvádza „24. decembra 2018“, ale malo by sa to chápať ako v roku 2018 do 24. decembra. Na zníženie administratívnej záťaže možno zvoliť aj rok 2018 ako celok.

5. **Zúčtovanie podielu energie z obnoviteľných zdrojov v článku 15a**

5.1. *Všeobecný prehľad článku 15a*

Revidovaná smernica RED obsahuje nový článok 15a, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby sa v budovách, ktoré sú najväčším spotrebiteľom energie v Únii (40 % podiel na konečnej spotrebe energie v roku 2022), integrovali minimálne úrovne obnoviteľných zdrojov energie ([12]). Článok 15a revidovanej smernice RED obsahuje tieto nové povinnosti a opatrenia:

— V odseku 1 sa členským štátom adresuje výzva, aby do roku 2030 stanovili cieľ v odvetví budov pre:

  — energiu z obnoviteľných zdrojov vyrobenú na mieste,

  — energiu z obnoviteľných zdrojov vyrobenú v blízkosti a

  — energiu z obnoviteľných zdrojov získanú zo sústavy.

— Cieľ by mal byť vymedzený z hľadiska konečnej spotreby energie a v súlade s podielom Únie vo výške 49 %. V odseku 1 sa takisto vyžaduje, aby členské štáty vo svojich národných plánoch v oblasti energetiky a klímy informovali o tom, ako plánujú tento cieľ dosiahnuť.

— V odseku 2 sa uvádza, že členské štáty môžu uplatňovať flexibilitu v prípade odpadového tepla a chladu.

— V odseku 3 sa vyžaduje, aby sa v odvetví budov zaviedli opatrenia na zvýšenie podielu:

  — elektriny z obnoviteľných zdrojov vyrobenej na mieste,

  — elektriny z obnoviteľných zdrojov vyrobenej v blízkom okolí,

  — vykurovania a chladenia z obnoviteľných zdrojov vyrobeného na mieste,

  — vykurovania a chladenia z obnoviteľných zdrojov vyrobeného v blízkom okolí a

  — energie z obnoviteľných zdrojov získanej zo sústavy.

— V odseku 3 sa od členských štátov vyžaduje aj to, aby vo svojich vnútroštátnych predpisoch a stavebných pravidlách a prípadne vo svojich systémoch podpory alebo inými prostriedkami s rovnocenným účinkom začlenili do nových budov a existujúcich budov, ktoré prechádzajú významnou obnovou alebo obnovou vykurovacieho systému, používanie minimálnych úrovní:

  — energie z obnoviteľných zdrojov vyrobenej na mieste,

  — energie z obnoviteľných zdrojov vyrobenej v blízkom okolí a

  — energie z obnoviteľných zdrojov získanej zo sústavy.

Je dôležité poznamenať, že podľa článku 2 ods. 1 sú „energia z obnoviteľných zdrojov“ a „obnoviteľná energia“ synonymá. Preto sa súbory obnoviteľných zdrojov energie uvedené v odsekoch 1 a 3 v zásade vzťahujú na rovnaký typ zdroja energie.

5.2. *Orientačný podiel na vnútroštátnej úrovni*

V článku 15a sa zavádza osobitný orientačný cieľ dosiahnuť do roku 2030 v Únii aspoň 49 % spotreby energie z obnoviteľných zdrojov v budovách. Účelom tohto orientačného cieľa alebo referenčnej hodnoty je doplniť príslušné právne predpisy Únie platné pre odvetvie budov ([13]) a usmerniť úsilie členských štátov o dekarbonizáciu fondu budov v Únii.

([12]) https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/bookmark/53d8320f-34d1-4780-a135-6b1d390d581c?lang=en.
([13]) Najmä smernica o energetickej hospodárnosti budov, ekodizajn, energetické označovanie.

Na dosiahnutie tejto orientačnej referenčnej hodnoty stanovenej na úrovni Únie majú členské štáty povinnosť určiť orientačné vnútroštátne podiely energie z obnoviteľných zdrojov vyrobenej na mieste alebo v blízkosti, ako aj energie z obnoviteľných zdrojov získanej zo sústavy, ktoré sa majú dosiahnuť v konečnej spotrebe energie v ich odvetví budov v roku 2030. Tieto vnútroštátne orientačné podiely musia byť konzistentné a prispievať k dosiahnutiu celkového orientačného cieľa 49 % energie z obnoviteľných zdrojov a musia byť zahrnuté do národných energetických a klimatických plánov. Podrobnejšie informácie o tom, ktoré konkrétne prvky energetických bilancií prispievajú k orientačnému vnútroštátnemu podielu, poskytne nástroj SHARES, ako je uvedené v rámčeku 1.

S cieľom pomôcť členským štátom určiť ich orientačný vnútroštátny podiel sa Komisia domnieva, že za referenčnú hodnotu by sa mohlo považovať relatívne zvýšenie na úrovni EÚ. Cieľ na úrovni EÚ vo výške 49 % zodpovedá zvýšeniu o 19,75 percentuálneho bodu v porovnaní s podielom 29,3 % v roku 2020. V tabuľke v prílohe C sú uvedené podiely za jednotlivé členské štáty a za Úniu v roku 2020 na základe zástupných údajov oznámených Eurostatu, ktoré môžu slúžiť ako východisko pre výpočet. Tieto hodnoty sú vypočítané na základe nariadenia (ES) č. 1099/2008 o energetickej štatistike a podielu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie vykázaného v SHARES s použitím priemeru za roky 2018 a 2019. V prípade tepla sa však použil vnútroštátny priemer podielu obnoviteľných zdrojov na hrubej výrobe tepla v roku 2020. V treťom stĺpci tabuľky v prílohe C je uvedená zodpovedajúca úroveň za každý členský štát pri uplatnení rovnakého zvýšenia, ako je zvýšenie v celej EÚ v percentuálnych bodoch (19,75 percentuálneho bodu).

5.3. *Rozsah cieľa*

Na určenie podielu energie z obnoviteľných zdrojov „na mieste alebo v blízkosti a získanej zo sústavy“ je nevyhnutné zabezpečiť súlad so smernicou o energetickej hospodárnosti budov (EPBD), pričom v jej článku 2 ods. 54 a článku 2 ods. 55 sa uvádzajú príslušné vymedzenia pojmov „na mieste“ a „v blízkosti“. Relevantné vymedzenie energie z obnoviteľných zdrojov získanej „zo sústavy“ nie je uvedené ([14]).

Na účely článku 15a revidovanej smernice RED môžu členské štáty započítať všetku energiu z obnoviteľných zdrojov vyrobenú na mieste a v blízkosti v súlade s vymedzeniami pojmov v smernici o energetickej hospodárnosti budov okrem všetkej energie z obnoviteľných zdrojov (na výrobu elektriny, tepla a chladu a plynu) získanej zo sústavy. Podiel elektrickej energie zahŕňa všetku energiu spotrebovanú pre spotrebiče, nabíjacie body atď. Na účely smernice o energetickej hospodárnosti budov sa môže započítať len energia použitá na účely energetickej hospodárnosti (napr. vykurovanie, chladenie, klimatizácia atď.). Ak nie sú k dispozícii konkrétne hodnoty za vykurovanie a chladenie, elektrickú energiu a plyn, Komisia použije podiely obnoviteľných zdrojov v elektrickej energii, podiely obnoviteľných zdrojov v diaľkovom vykurovaní a chladení a podiely obnoviteľných zdrojov v plynovej sieti na určenie štandardných hodnôt pre energiu z obnoviteľných zdrojov získanú zo sústavy pre jednotlivé členské štáty.

Na výpočet týchto podielov by sa mal použiť podobný prístup ako v článkoch 23 a 24 (priemerný podiel energie z obnoviteľných zdrojov v mixe elektriny alebo plynu alebo diaľkového vykurovania v predchádzajúcich dvoch rokoch).

Členské štáty môžu poskytnúť presnejšie odhady, napríklad na rozlíšenie vlastnej spotreby v budovách od celkového podielu elektriny z obnoviteľných zdrojov v sieti. Príslušné údaje by sa mali poskytnúť Eurostatu a budú začlenené do nástroja SHARES.

5.4. *Flexibilita pre odpadové teplo a chlad*

Podobne ako v článku 23, aj v článku 15a ods. 2 sa členským štátom umožňuje započítať odpadové teplo a chlad do ich orientačného vnútroštátneho podielu až do výšky 20 % takéhoto podielu. V takom prípade sa cieľová hodnota zvýši o polovicu použitého percenta.

Je dôležité poznamenať, že limit 20 % je stanovený v percentách, a nie v percentuálnych bodoch ako v článku 23. Ak by si napríklad členský štát stanovil orientačný cieľ 50 %, mohol by do tohto cieľa započítať 10 percentuálnych bodov (20 % z 50 %) odpadového tepla a chladu. Orientačný cieľ by sa potom zvýšil o 5 percentuálnych bodov (polovica percenta odpadového tepla a chladu započítaného do tohto cieľa), čo by viedlo k orientačnému vnútroštátnemu podielu 55 %.

([14]) V smernici o energetickej hospodárnosti budov sa nevymedzujú konkrétne hranice, ale poskytujú sa len určité údaje v kontexte budov s nulovými emisiami, pričom celková ročná spotreba primárnej energie sa má pokryť inou energiou zo sústavy v súlade s osobitnými kritériami stanovenými na vnútroštátnej úrovni (v článku 11 ods. 7). Okrem toho sa v smernici o energetickej hospodárnosti budov vymedzuje aj „faktor primárnej energie z obnoviteľných zdrojov“ ako ukazovateľ, ktorý sa vypočíta ako podiel primárnej energie z obnoviteľných zdrojov na mieste, v blízkosti alebo zo vzdialeného zdroja energie, ktorá sa dodáva prostredníctvom daného energetického nosiča, vrátane dodanej energie a vypočítaných režijných nákladov dodávky energie do miest použitia, a dodanej energie.

6. **Zúčtovanie podielu energie z obnoviteľných zdrojov v článku 22a**

6.1. *Všeobecný prehľad článku 22a*

Cieľom článku 22a je podporiť využívanie obnoviteľných zdrojov energie v odvetví priemyslu. Na tento účel sa v článku 22a zavádza orientačný cieľ pre odvetvie priemyslu a povinný cieľ pre palivá z obnoviteľných zdrojov nebiologického pôvodu.

Cieľom tohto dokumentu je poskytnúť usmernenie k aspektom článku 22a týkajúcim sa vykurovania a chladenia, konkrétne prvých troch pododsekov článku 22a ods. 1. Osobitný usmerňovací dokument ([15]) obsahuje objasnenia aspektov článku 22a.

V článku 22a ods. 1 sa stanovuje orientačný cieľ v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov, ktorý sa má dosiahnuť v odvetví priemyslu počas dvoch období, pokiaľ ide o konečnú spotrebu energie a neenergetickú spotrebu. Okrem toho sa v ňom uvádza, ako sa odpadové teplo a chlad môžu započítavať k cieľu za predpokladu, že sa dodávajú z efektívneho systému diaľkového vykurovania ([16]) a chladenia. Zároveň sa v ňom členské štáty zaväzujú, aby do svojich národných energetických a klimatických plánov a integrovaných národných energetických a klimatických správ o pokroku zahrnuli politiky a opatrenia plánované a prijaté na dosiahnutie zvýšenia

6.2. *Orientačný podiel na vnútroštátnej úrovni*

V novom článku 22a revidovanej smernice RED sa neuvádza referenčný rok, ale podobne ako v článkoch 23 a 24 by sa mal za referenčný rok pre zvýšenie považovať rok 2020. Členské štáty neboli povinné oznámiť svoj podiel energie z obnoviteľných zdrojov v priemysle v roku 2020. V tabuľke prílohy D sú uvedené referenčné hodnoty na rok 2020 pre jednotlivé členské štáty, ktoré poskytol Eurostat s použitím hodnôt konečnej spotreby energie z obnoviteľných zdrojov, ako aj hodnôt spotreby elektriny a pary z obnoviteľných zdrojov, ktoré vychádzajú z podielov obnoviteľných zdrojov na predávanej elektrine, resp. na výrobe tepla. Členským štátom sa adresuje výzva, aby podali správu o svojej referenčnej hodnote na rok 2020. Rovnako ako v prípade cieľov v oblasti diaľkového vykurovania a chladenia a budov im aktualizácia nástroja SHARES umožní vykazovať údaje pre odvetvie priemyslu. Ak sa členské štáty rozhodnú neoznámiť svoju referenčnú hodnotu, použijú sa hodnoty uvedené v prílohe D. Použila sa rovnaká metodika ako v prípade článku 15a.

6.3. *Flexibilita pre odpadové teplo a chlad*

Flexibilita pre odpadové teplo a chlad je podobná ako v článku 23 s tou výnimkou, že sa môže započítavať len odpadové teplo a chlad dodané z účinného diaľkového vykurovania a chladenia a že neexistuje horná hranica pri výpočte, o koľko sa musí zvýšiť cieľ v dôsledku započítania odpadového tepla: cieľ by sa mal zvýšiť o polovicu percentuálnych bodov započítaného odpadového tepla a chladu.

V článku sa uvádza, že by sa malo vylúčiť odpadové teplo zo sietí, „ak sa všetka tepelná energia spotrebúva výlučne na mieste a ak sa tepelná energia nepredáva“. Toto ustanovenie sa zameriava na priemyselné lokality, kde má jeden podnik viacero budov pripojených na rovnakú sieť diaľkového vykurovania a spotrebúva vlastné odpadové teplo. Vysvetľuje sa to v poslednej vete odôvodnenia 70, ktorá znie „*Konkrétne by zahrnutie odpadového tepla do referenčnej hodnoty pre energiu z obnoviteľných zdrojov v priemysle malo byť prijateľné, len pokiaľ ide o odpadové teplo alebo chlad dodávané prostredníctvom prevádzkovateľa systému diaľkového vykurovania a chladenia z iného priemyselného podniku alebo inej budovy, čím sa zabezpečí, že hlavnou činnosťou takýchto prevádzkovateľov je dodávka tepla alebo chladu a že započítané odpadové teplo sa jasne odlíši od vnútorného odpadového tepla získaného v rámci toho istého alebo prepojeného podniku alebo budovy*.“ Toto vylúčenie je špecifické pre cieľ uvedený v článku 22a.

V článku sa uvádza, že by sa malo vylúčiť odpadové teplo zo „sietí, ktoré dodávajú teplo len jednej budove“. Tieto siete sú však už štandardne vylúčené, keďže vymedzenie „diaľkového vykurovania“ v článku 2 ods. 19 smernice RED si vyžaduje distribúciu tepelnej energie „prostredníctvom siete do viacerých budov alebo na viacero miest“.

([15]) C(2024)5042.

([16]) Ako je vymedzené v smernici o energetickej efektívnosti (EÚ) 2023/1791.

PRÍLOHA A

Príklady toho, čo sa považuje za odpadové teplo alebo chlad a čo nie, s použitím farebného označenia.

Technológia	**+**	**Vedľajší produkt**	**+**	**Nevyhnutné**	**+**	**Použitie**
Výroba tepelnej energie, kombinovaná výroba, spaľovanie odpadu		Teplo vystupujúce z kondenzátora v prípade zariadení s uzavretým cyklom a výfukové plyny v prípade zariadení s otvoreným cyklom. Ukázalo sa, že teplo nie je hlavným cieľom procesu.		Zavedenie všetkých primeraných opatrení energetickej účinnosti, napr. najlepšia dostupná technológia alebo prestavba elektrárne na KVET.		Dodávka do systému diaľkového vykurovania a chladenia
		Primárny cieľ, napr. teplo z kombinovanej výroby.		Nákladovo efektívne opatrenia na zvýšenie energetickej účinnosti alebo kombinovaná výroba boli možné, ale nerealizovali sa		Používajú sa mimo lokality, ale nie v systéme diaľkového vykurovania a chladenia
Priemysel						
Energeticky náročné odvetvia (napr. cement, oceľ, hliník) Ostatné odvetvia		Vedľajšie produkty z procesu alebo vykurovania či chladenia priestoru		Využívajú sa všetky primerané vnútorné spôsoby vykurovania a chladenia. Pri energeticky náročných priemyselných odvetviach sa odporúča analýza energetických úspor na identifikáciu nevyhnutného odpadového tepla a chladu. Nezávislý energetický audítor by sa mohol využívať v prípade energeticky menej náročných alebo menších podnikov, u ktorých je aj tak menej pravdepodobné, že budú predávať teplo do diaľkového vykurovania a chladenia.		Dodávka do systému diaľkového vykurovania a chladenia
		Zamýšľaná výroba – primárny cieľ		Prebytočné teplo a chlad, ktoré sa opätovne využívajú v rámci odvetvia/závodu, sa považujú za zlepšenie energetickej účinnosti, nie za odpadové teplo a chlad.		–
Terciárny sektor						
Dátové centrá, supermarkety, metro		Medzi vedľajšie produkty patrí prebytočné teplo z počítačov dátových centier, chladiacich zariadení, osvetlenia		Boli zavedené všetky nákladovo efektívne opatrenia energetickej účinnosti, napr. opätovné využitie tepla na mieste, modernizácia procesorov, modernizácia osvetlenia.		Dodávka do systému diaľkového vykurovania a chladenia
		Zamýšľaná výroba – primárny cieľ		Vodozádržná kapacita pôdy, ktorej sa dá vyhnúť		Používa sa mimo lokality, ale nie v systéme diaľkového vykurovania a chladenia

Kanalizačné systémy, odpadové vody, bane		Vedľajšie produkty z *hospodárskych činností* vo výrobnom procese, napr. čistička odpadových vôd alebo banské stroje, ktoré počas prevádzky vytvárajú teplo		Vykonanie všetkých nákladovo efektívnych opatrení na zvýšenie energetickej účinnosti. Identifikované pomocou analýzy energetických úspor alebo nezávislého energetického auditu.		Dodávka do systému diaľkového vykurovania a chladenia
		Teplo z *nehospodárskych činností*, ako sú kanalizačné siete alebo opustené bane, sa považuje za obnoviteľné, ale nie za odpadové teplo (energia z okolia).		Odpadové teplo a chlad, ktorým sa dá vyhnúť, ako sú napríklad identifikované zlepšenia energetickej účinnosti, ktoré neboli vykonané.		Používajú sa mimo lokality, ale nie v systéme diaľkového vykurovania a chladenia
Určené na bývanie		–		–		–
Doprava		–		–		–

PRÍLOHA B

Predvolené náhradné hodnoty pre diaľkové vykurovanie a chladenie, ktoré sa majú použiť, ak členské štáty nepredložia historické hodnoty – tieto sú založené len na podieloch energie z obnoviteľných zdrojov.

Členský štát	2020 štandardná hodnota založená na odvodenom teple bez odpadového tepla
Belgicko	9 %
Bulharsko	16 %
Česká republika	10 %
Dánsko	65 %
Nemecko	19 %
Estónsko	70 %
Írsko	0 %
Grécko	0 %
Španielsko	0 %
Francúzsko	42 %
Chorvátsko	28 %
Taliansko	18 %
Cyprus	100 %
Lotyšsko	55 %
Litva	59 %
Luxembursko	74 %
Maďarsko	15 %
Malta	0 %
Holandsko	20 %
Rakúsko	52 %
Poľsko	7 %
Portugalsko	0 %
Rumunsko	6 %
Slovinsko	20 %
Slovensko	21 %
Fínsko	47 %
Švédsko	71 %

PRÍLOHA C

Podiel energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví budov, ktorý sa použije, ak členské štáty nepredložia hodnoty na rok 2020 ([1]), a podiel v roku 2030 založený na rovnakom zvýšení týchto podielov ako v prípade EÚ (z 29,3 % v roku 2020 na 49 % v roku 2030, t. j. zvýšenie o 19,75 percentuálneho bodu).

Členský štát	2020 (Eurostat)	2030 podiel s paušálnym zvýšením (28,1 p. b.)
Belgicko	11,4 %	31,2 %
Bulharsko	44,7 %	64,4 %
Česko	28,2 %	48,0 %
Dánsko	60,2 %	80,0 %
Nemecko	23,3 %	43,0 %
Estónsko	56,2 %	75,9 %
Írsko	15,4 %	35,1 %
Grécko	34,9 %	54,6 %
Španielsko	30,8 %	50,5 %
Francúzsko	26,5 %	46,2 %
Chorvátsko	52,4 %	72,2 %
Taliansko	28,1 %	47,9 %
Cyprus	30,3 %	50,0 %
Lotyšsko	57,9 %	77,7 %
Litva	48,2 %	67,9 %
Luxembursko	13,8 %	33,5 %
Maďarsko	20,0 %	39,8 %
Malta	16,0 %	35,7 %
Holandsko	11,9 %	31,6 %
Rakúsko	54,3 %	74,1 %
Poľsko	23,6 %	43,4 %
Portugalsko	56,5 %	76,3 %
Rumunsko	40,8 %	60,5 %
Slovinsko	45,6 %	65,4 %
Slovensko	26,0 %	45,8 %
Fínsko	51,5 %	71,2 %
Švédsko	68,8 %	88,6 %
EÚ27	**29,3 %**	**49,0 %**

([1]) Tieto podiely nezahŕňajú vlastnú spotrebu obnoviteľných zdrojov energie, čo môže viesť k štatistickým rozdielom.

PRÍLOHA D

Podiel energie z obnoviteľných zdrojov v priemysle, ktorý sa má použiť, ak členské štáty nepredložia hodnoty na rok 2020 ([1]).

Členský štát	2020 (EUROSTAT)
Belgicko	7,8 %
Bulharsko	15,3 %
Česká republika	10,1 %
Dánsko	29,9 %
Nemecko	14,1 %
Estónsko	16,1 %
Írsko	16,6 %
Grécko	13,7 %
Španielsko	16,7 %
Francúzsko	11,2 %
Chorvátsko	12,2 %
Taliansko	14,4 %
Cyprus	16,7 %
Lotyšsko	57,6 %
Litva	13,0 %
Luxembursko	6,2 %
Maďarsko	6,6 %
Malta	4,2 %
Holandsko	3,7 %
Rakúsko	31,7 %
Poľsko	12,8 %
Portugalsko	31,6 %
Rumunsko	12,4 %
Slovinsko	17,9 %
Slovensko	11,9 %
Fínsko	48,1 %
Švédsko	62,0 %
EÚ27	**16,7 %**

([1]) Tieto podiely nezahŕňajú vlastnú spotrebu obnoviteľných zdrojov energie, čo môže viesť k štatistickým rozdielom.